

दि. 21-8-20 उपशास्त्री प्रथम वर्ष, विषय व्याकरण

ग्रन्थ-लिङ्ग-तमोऽङ्गी (प्राग्विकीय प्रथमः)

1 मुमा - वद्योर्भावः इत्यर्थे पृथिव्यादिभ्यः इभ निच इति स्मृतौ ण इभ निच प्रत्यये अनुवन्ध लोपे । वद्यो वद्योर्लोपो भवति वद्योः इति स्मृतौ ण इभ निच प्रत्ययस्य इमा र लोपे तथा वदु ल्या न् अच् आदेशो कृते मुभन् इति जात । तद्धितत्वात् प्रातिपदिकसंज्ञायां सर्वनामस्य सर्वनामस्थाने च सम्बुद्धे इति उपधादीर्घे सु लोपे न लोपे कृते मुभा इति सिद्धम् ।

2 मूयान् - वदुल्लः इत्यर्थे अभ्यन्तोरतिशयेन वदुः इत्यर्थे द्विवचने लिभ्यापदेशे तस्य इयसु नो इति स्मृतौ इयसु न प्रत्यये अनुवन्ध लोपे । वद्योर्लोपो भूय वद्योः इति स्मृतौ इयसु न प्रत्ययस्य इमा लोपे तथा वदु ल्या न् अच् आदेशो कृते, मूयन् इति जात । तद्धितत्वात् प्रातिपदिकसंज्ञायां, उहित्वात् उहित्या सर्वनामस्थाने चातोः इति स्मृतौ ण्मुभा अनुवन्ध लोपे उपधादीर्घे, सु लोपे संयोगात् लोपे मूयान् इति सिद्धम् ।

3 मयि००ः - अयमेवां वदु इत्यर्थे अतिशयेन तस्य इ०० नो इति स्मृतौ इ०० न प्रत्यये अनुवन्ध लोपे । वद्योर्लोपो भूय वद्योः इति स्मृतौ इ०० न प्रत्ययस्य इमा लोपे तथा वदु ल्या न् अच् आदेशो कृते इ०० स्य मिति य इति स्मृतौ इमा लोपे मित् अणो मयि००ः इति सिद्धम् ।

अग्रजाय विद्म्य
एसां प्रा० व्याम (०)
दा० उ० सं ग० वि०

दि. 21-8-20

उपशा की द्वितीय वर्ष, विषय व्याकरण

ग्रन्थ - सिद्धान्त मौडकी (आदि प्रथम 101 म्)

- 1 आदि - अद् धातो लोः लोट रूपान्ते तिलसामि
इति स्मृतौ सिव प्रत्यये, अनुबन्ध लोपे ।
तिड् शित् सार्व धातु म् इति सार्व धातु म् संज्ञायां,
कर्त्ति शप् इति स्मृतौ शप् प्रत्यये, अदि प्रथम्यम्
शपः इति स्मृतौ शपो लुक् आद् इति 421 या
सो ह्ये पि च्य इति स्मृतौ सिव ल्थाने द्वि आदि श
दु आलम्बो दीर्घः इति स्मृतौ द्वि ल्थाने धि आदि
एत आदि इति सिद्धम् ।
- 2 आदि - अद् धातोः लड् लड् रूपान्ते तिलसामि
इति स्मृतौ तिप् प्रत्यये अनुबन्ध लोपे
तिड् शित् सार्व धातु म् इति स्मृतौ सार्व धातु म्
संज्ञायां कर्त्ति शप् इति शप् प्रत्यये, अदि
प्रथम्यम् शः इति शपो लुक्, इतश्च इति इमा
लोपे लुड् लड् लड् ~~लड्~~ इवुड् उदात्तः इति
स्मृतौ अडा गमे अनुबन्ध लोपे । अत आदिः
इति स्मृतौ प्लरूप प्रवाद्या दीर्घे, अदः
सर्वेषाम् इति स्मृतौ अडा गमे आदि, इति
सिद्धम् ।
- 3 अद्य स्मृ - अद् धातु लुड् लुड् रूपान्ते तिलसामि
इति स्मृतौ तिप् प्रत्यये, अनुबन्ध लोपे । इतश्च
इति स्मृतौ इमा लोपे । लुड् लड् लड् इवुड् उदात्तः
इति स्मृतौ अडा गमे अ आदि इति जित ।
लुड् सगोर्धे इति स्मृतौ अद् रूपान्ते च लु आदि श
तिल लुड् इति स्मृतौ ल्ल प्रत्यये, पुषा ध्युतदि लुड्
प्लरूपे पदेषु इति स्मृतौ च लो रड् अनुबन्ध लोपे
अद्य स्मृ इति सिद्धम् ।

अमलनाथमि
रली प्रो. व्याकरण
२१०३० लो म. (२०)
रु ल जी ना प्रोपा

दि. 21-

1 अद्
इति
वद
इति
इति
एत
न ल

2 अद्
इत्य
स्मृ
अद्
लोप
इति
उदा
वन्ध
अद्
अम

3 अम
इति
लोप
प्रथ
इव
अम

दि० २१-८-२० ३॥ स्त्री द्वितीय खण्ड . विषय- अतिवर्ष ५२१ न
 मन्थ- तर्क संग्रह

प्रश्न वाच्यतस्य हेत्वा भाष्यस्य मि लक्षणम् , कि उच्यते तदुदाहरणम्
 उत्तर प्रत्यक्षादि प्रमाणान्तर्गतानि तानि साध्याऽभावकाल्य हेतुवर्ति
 हेतुवाच्यतत्त्वम् । यथा वाच्ये रजुष्णा प्रत्यक्षादि लक्षणा -
 नुष्णत्वं रूपस्य साध्यस्य भावः । उष्णत्वं रूपस्य नेन्द्रियेणैव
 वक्ष्यते ननु हेतु इति प्रत्यक्षस्वरूपो हेतुवर्ति
 इत्युच्यते अतः सूक्ष्मवाच्यप्रमाणान्तर्गताद्यदि
 वाच्यस्य साध्या भावति ।

प्रश्न उपमानस्य मि लक्षणम् , कि उपमिति पदार्थः
 उत्तर उपमिति कलात्त उपमानत्वम् । स ज्ञातव्यस्य सम्बन्ध
 ज्ञानम् उपमितिः । पदपदार्थ सम्बन्धात्मकं ज्ञानं ज्ञान
 उपमिति रिति भावत । तदुद्देशोपमिति कला सादृश्यज्ञानस्य
 उपमान पदार्थः । तथाहि कारिचत्वात्कारिणो गवयश्चाप्यस्यापि
 मज्जावतं तं जिज्ञासमानस्तज्ज्ञातुः कारिचकारण्यं मपुत्रवत्
 गोसदृशो गवय इत्यति देवो वाच्यं तु लो वने प्राप्ता
 तिरुक्ता इति देवो वाच्यस्य स्थायं स्मरिष्यन् गोसदृशो गोस
 पिण्ड पश्यति तदनन्तरं उच्यते तस्य अस्ति गवयपदवाच्यः
 इत्युपमिति भवति । अतश्च गोसदृशो गवयपदवाच्यः
 इत्यात्मसंवाक्याद्देवो ज्ञानं जायते तदुपमिति कलात्तया
 उपमानमिच्छन्त्येते तत्र च अति देवो वाच्यार्थ एवमर्थो
 व्यापारः । अस्ति गवयपदवाच्यः इति ज्ञानं उच्यते उपमिति
 रित्युच्यते ।

अत्र वाच्यमिच्छ
 एतौ प्रो
 व्या + २० ।
 २० ३० ६० मन्
 सखलैना पूर्यता